

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : 1 an 26 lei ; 6 luni 13 lei ; 3 luni 7 lei.
In Străinătate : 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrație, Pasajul Român, Nr. 3 bis, București, și la corespondenții ziarului din județe.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58. Biroul central de anunțuri pentru Germania.
Pentru Franța, Anglia, Austro-Ungaria și Italia : Se va adresa la AGENCIE LIBRE, Paris, 50, rue de Notre-Dame-des-Victoires (place de la Bourse).

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30-bani
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefranțate se refuză. — Articoll nepublicați nu se inseriază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

SCIRI TELEGRAFICE

DIN ZIARUL STREINE.

Lemberg, 4 Octobrie.

Din Varșovia se anunță, că acolo mulți ofițeri din statul major sunt ocupați cu elaborarea unor planuri pentru o tabără fortificată lângă Prossowice la Vistula. Flotila, ce manevrează în Marea Neagră, va fi fortificată cu câte-va nave.

Berlin, 4 Octobrie.

Ziarul Post anunță, ca un ce cu deosebire caracteristic, că în Piazza Colonna din Roma s'au întâmplat demonstrații ostile îndată ce s'a răspândit șgometul, că d. Crispi va trata cu Bismark asupra cestiunilor romane. Insa Germania nu va lucra în contra unei asemenea dispozițiuni din Italia. Foile și persoanele competente declară, că Germania nu poate și nu va întreprinde ceva, care să fie contra intereselor vitale ale Italiei.

Roma, 4 Octobrie.

Guvernul italian urmează a pregăti tot ce e necesar pentru expediția ce se va întreprinde în Africa. Corpul de expediție, împreună cu trupele ce se află deja în Africa va fi de 20.000 oameni.

Sofia, 4 Octobrie.

Guvernul are știință, că între Karawelowiști, Zankowišti și emigranții, care se găsesc afară din țară, s'a format un plan de acțiune, ca în ziua alegerilor, duminica viitoare, să provoace turburări cu scopul de a arăta Europei starea de anarhie a țării. Conform aceluși plan emigranții vor lucra la graniță, iar oamenii lui Karawelow și Zankow vor opera în interiorul țării. Guvernul a luat măsurile necesare spre a menține ordinea în timpul alegerilor. Spre acest scop se trimet trupe în districtele suspecte spre a asista autoritățile civile.

Londra, 4 Octobrie

Socialiștii germani au ținut duminică noaptea în St Gallen o întrunire secretă, la care au participat 80 reprezentanți; în discuțiunile urmate luni au fost acuzați Bebel și Liebknecht, că au intrat în tratări cu alte partide din Reichstag și au permis, ca cestiunea revoluțiunii sociale să fie respinsă în a doua linie. Delegații partidei extreme au declarat că trebuie să respingă or-ce compromis. Întrunirea a decis a desaproba politica de oportunitate a deputaților, care pactizează cu alte partide și cu acest chip compromit independența și caracterul revoluționar al mișcării socialiste. — De la ultima întrunire până astăzi socialiștii au cheltuit 170.000 mărci imperiale, din care 100.000 pentru alegeri și 50.000 pentru membrii persecutați.

Constantinopol, 5 Octobrie.

Giers a declarat ambasadorului turcesc, că ia cunoștință de acceptarea în cele mai însemnate puncte a proiectelor rusești din partea Porții și îl mulțumește pentru aceasta; dorește însă, ca nu comisarul rusesc să fie subordonat celui turcesc, ci aceasta să fie subordonat locuitorului princiar rusesc; apoi ca să se fixeze un termen de cel puțin patru luni. Cât privește cestiunea alegerii de principe, precum și participarea deputaților rumeliși, Giers voiește să și rezerve o înțelegere cu puterile. Poarta se consideră acum angajată și obligată a sprijini proiectul și la cas de trebuință a începe o acțiune în Bulgaria, sperând că opoziția celorlalte puteri va rămânea fără efect față cu puterea suzerană.

Madrid, 3 Octobrie.

Ziarul Imparcial zice, că în cazul când ar muri Sultanul Marocului, Spania ar trebui să trimeată un mare contingent de trupe în punctele sale întărite din nordul Africei; trupele ar avea o misiune îndoită: să apere acele forturi și apoi să impiedice ingerința vre-unei națiuni streine în turburările ce s'ar putea ivi în Maroc.

Madrid, 3 Octobrie.

Astăzi s'a ținut în teatrul Alhambra un meeting al coalițiunii republicane. S'au pronunțat trei discursuri asupra oportunității coalițiunii spre a face să triumfeze republica.

Finele acestei întruniri a fost marcată prin protestări și oare-cari scene de tumult

causate de un asistent, care vrea să ia cuvântul. Întrunirea a fost vizitată de multă lume.

Dublin, 4 Octobrie.

La înmormântarea de ieri a lui Larkin, unul dintre cei fuchiști la Woodford, unde a și murit, s'a făcut o imponentă manifestare.

Peste 15.000 persoane au asistat la ceremonie. S'au pronunțat discursuri violente contra guvernului englez.

București, 25 Septembrie 1887

Una din gazetele stăpânirii, aceea cu care tot se mai poate discuta uneori, vorbește, în unul din numerile din urmă, și prin pana autorizată care minunează cu citațiile din limbă străine pe cititorii naivi, despre o partidă politică viitoare la noi în țară.

Nu e vorba d'o nouă partidă, ci numai d'o metamorfozare ce amenință partida națională-liberală de la guvern. — Se înțelege dela sine că atât calificarea de «partidă» cât și supranumirea de «națională-liberală» sunt termenii gazetei oficiale; noi nu ne-am fi putut permite să scâlcim astfel valoarea și înțelesul cuvintelor.

E dar bine lămurit că oficioșii noștri ne vestesc, prin organul lor, despre transformarea în partid conservator a companiei de administrare a căreia înaltă expresiune e d. Brătianu.

Plecând dela convingerea, reală sau afișată numai-așa de ochii lumii, că colectivității adică au regenerat, au clădit din nou și au întărit cu temelii această țară, scriitorul governmental pretinde că mai încolo, nu precizează când, acești oameni pot lua titlul de conservatori, căci vor avea ce conserva: — rodul muncii lor de a-tătea ani pentru binele României!

Așa, pe când alte partide nu pot avea rațiune d'a fi, de vreme ce n'au un trecut, nu sunt legate prin tradițiunii de pământul României, înregimentării d-lui Brătianu revindică aceste prețioase însușiri, numai din pricina acestor asprezece ani de guvernare, și asprezece la onoarea d'a lupta, d'aci înainte, pentru conservarea actualei stări de lucruri, împotriva vre-unor reformiști viitori.

Că «liberalii» fac cele ce fac, — aceasta se explică la noi în țară; dar că aceste fapte ale lor se vor eterniza prin conservare, — lucrul ni se pare cu neputință. Înțelegem pe acești oameni, când vor să se fâlească cu actele de densii implinite; — a presupune însă că nu se vor găsi patrioții care să desinfecteze atmosfera politică, și că toți oamenii de bine nu vor reuși să risipească miasminele ce înveninează viața Statului, — aceasta ar fi întristător pentru viitorul țării românești.

Cu alte vorbe, nu numai că oameni aștia nu roșesc de faptele lor, dar mai au și imaginația atât de bogată să crează cu puțină cristalizarea acestor fapte ca o fală națională, ca modele neperitoare pentru viitor! Vrea să zică n'au drept aceia care spun că liberalii noștri stau la putere numai pentru binele lor propriu. În realitate ei țin cu sila guvernul pentru binele țării, — voiesc să i lase o comoară, o înzestreață cu moștenirea pe veci a programului lor

politic. Ingridire de adevărați părinți, abnegațiune de oameni superiori!

Deci să se știe: — când d-nu Stătescu nu va mai fi, un alt Stătescu va vedea de independența magistraturii, de sustragerea justiției de sub călcăiul administrației centrale; când d-nu Nacu va peri dintre noi, un alt Nacu va ține socotelile, va îndrepta sistemul financiar, va grămădi ceva bani în punga românului; când d. Radu Mihaiu va lăsa un gol între oamenii de Stat, un alt Radu Mihaiu se va ivi ca prin minune și va opri administrația d'a se expune la alegeri și o va sili să vază de gospodăria într'un chip inteligent, cinstit și cu tragere de inimă; când d. Simulescu va fi dus de veci, un alt Simulescu va căuta să nu zacă în pușcărie victimele răzbunării și ale desfrăului administrativ; — când d-nu Dimancea nu va mai fi podoaba tribunei parlamentare, un alt Dimancea va da avânt elocinței române.

Șatunci când garda prefectului Moruzi se va odihni într'un palat al Invalizilor, o altă gardă va ajula pe un alt Moruzi să vegheze la siguranța și la viața cetățenilor, la libertatea presii și a intrunirilor; iar dacă, în viitor, poemele politice de la Bossel și Orfeu, de la Galați, Severin, Vâlcea, și din alte multe localități ilustrate, vor slăbi în amintirea viitorimeii, apoi alte asemenea poeme vor încânta spiritele și vor mulțumi inimile.

Și astfel această țară va fi fost dar ursită, după atâtea frământări și sguduirii, să și găsească în sfârșit liniștea trebuitoare, pentru deplina și nemărginita ei desvoltare, sub un partid necurmat încălzit de iubirea patriei, lipsit de egoism, punând interesul general mai sus de interesul particular al membrilor lui, respectând legile, făcând totul numai în vederea binelui și fericirii noastre și a urmașilor noștri.

SERVICIUL TELEGRAFIC

AL ROMÂNIEI LIBERE.

Paris, 6 Octobrie.

Cu ocaziunea călătoriei sale la Dunkerque, marele Duce Nicolae a zis că Franța nu trebuie să se lase a fi mișcată de vexațiunile Germaniei, deoarece Țarul este cu totul devotat Franciei.

Dacă războiul va izbucni între Franța și Germania, a adăugat marele Duce, și dacă Rusia nu va interveni, el însuși împreună cu numeroși ruși se vor angaja în armata franceză.

(Agence Libre).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

POLIȚIE!?

Intr'o seară, cavalerii nopții fac exerciții industriale în apartamentele d-lui Cutare. Se dă alarma de către gardistul de pază. Confrății săi dorm, se vede; or n'aud, de bună voie... Politicoșii musafiri nopturni au vreme să se depărteze liniștiți, nerecunoscuți, nesupărați; ba încă având tot timpul trebuincios ca să și arate și cunoștințele lor gimnastice. Se produc ast-fel, pe ferestre, pe copermântul caselor și și ia drumul voioși și ca stăpâni pe meseria lor.

Un domn, alt domn Cutare, călătorește pe linia ferată. Pentru mai multă liniște, pentru a se putea o-

dihni mai în siguranță, se suie într'un cupeu de serviciu.

Pase-mi-te cavalerii de industrie, or au pe ucigă'l toaca -- de pot călători în toată siguranța și'n drumu de fer, or au -- ca oameni și ei cu cinstea lor -- bilete de liber parcurs. E sigur însă că au un miros fin. Cele câte-va mi de lei cari garnisează buzunarele nebănuitorului călător, au trecut frumusele în stăpânirea unor oameni despre a căror onorabilitate poliția n'a voit de loc să se convingă, cu toate plângerile păgubașului.

Acum vine rândul lui nenea Cutare. E un om de treabă; muncitor cu palmele, or prăvăliaș într'o mahală. Marfa lui: un sac cu făină, alful cu mălaiu; câte-va oca de pastramă; un șir de covrigi uscați de țiprupi dinți într'ensuși; un butoiu cu rachiu și o butie cu vin, deh! cum da Dumnezeu, mai oțetit, mai turbure, mai... știu și eu? cum place mușterilor.

Toată ziua vezi în acea prăvălie intrând și eșind chipuri de oameni: unii numai cu pantaloni cu vargă, alții numai cu chipul în cap, fiecare însă rezemați boereste pe câte un băț voinic, semn al puterii... polițienești. Căci sunt polițisti mușterii aceștia.

Ai scrie o comedie să'i vezi cum intră, prelingându-se, pe ușa prăvăliei.

Sub cuvânt d'a înghiți un rachias, rup un covrig, taie o bucată de pastramă, cer un pahar de vin. Găzda, ca o bună vênzătoare ce'i, observă și, după ce musafirul administrativ iese fără a'i da nici parole nici bună ziua, el scrie la catastif.

Și tot astfel, până ce suma se urcă, se urcă.

Iată că ntr'o seară intră doi necunoscuți în cărciuma aceea. Tot bând și vorbind, încep să se ia la ceartă, ajung la ghiontueli or imbrânceli, fac șgomot. Polițistul cu datoria e aci. proces-verbal. E amenințat cărciumarul cu închiderea prăvăliei, căci a devenit cuib de ceartă, de neliniște a mahalalei.

Tocmai în timpul acesta, un gardian din strada lătralnică da alarma. E vorba de niște hoți cari s'au introdus în apartamentele d-lui Cutare; căci acum rid în nasul gardianului, jucând într'un picior pe coperișul caselor, luându-și -- fără să se grăbească -- rămas bun, de la casa pe care o jefuiseră.

— Ia asculta, nené Cutare, îi șoptește încet Polițistul, ce mai sunt eu dator?

— Nu'mi mai ești nimic, domnule. Mi-ai plătit totul

— Dacă'i așa fit pe pace.

Și din nou se pun la vorbă, la băt, la mâncat.

Iar gardienii, pe cari îi strânsese pentru a pune capăt certei din prăvălie, stau toți grămadă pe lângă ușă, uitându-se cu oare-care melancolie nocturnă, cum domnul sub-comisar știe minunat să dregă lucrurile și pe toate să le puie la cale.

Aceasta ne este poliția.

ocuparea a două burse la școala forestieră din Nancy (Franța).

Concursul va consta din două probe, una scrisă și alta orală.

In administrațiunea centrală a ministerului de finanțe e vacant un post de verificator, cu salariu de lei 200 lunar.

Concursul la 30 Septembrie.

Condițiunile concursului se pot vedea la minister, în direcția contribuțiilor directe.

Oficialul de azi publică raportul general asupra serviciul sanitar din județul Botoșani, pe anul 1886.

D. G. Negreanu, perceputorul orașului Buzău, este autorizat a constata contravențiunile la legea timbrului și înregistrării.

Citim în Epoca :

Că amânarea procesului Vâlcelelor a fost intenționată, pregătită și concertată rezultă și din următoarele fapte :

Cu toate că verdictul juraților din Vâlcea s'a casat încă din luna lui Maiu și ar fi fost timp destul să se judece afacerea chiar în Iunie, dosarul nu s'a trimis prezidentului Curții cu jurați din Dolj decât în Septembrie, astfel ca înfățișarea să nu poată avea loc de cât la finele sesiunii și or-ce amânare să trimită comparațiunea tocmai la sesiunea din Decembrie.

Apoi, deși prezidentul Curții chiar în această sesiune și tot pentru lipsă de martori a amânat un proces la 29 Septembrie prelungind astfel sesiunea cu 5 zile conform dreptului ce i dă legea, pentru procesul nenorocitor tinerii de la Vâlcea arestați de 15 luni, Curtea n'a voit să procedeze în același fel, cu toate că avea înaintea sa șapte zile libere, mai mult de cât suficient pentru a da mandate de aducere și a face posibilă judecarea procesului. Apărarea a cerut aceasta în zadar: prezidentul a răspuns că procesul e mare!

În fine, cu toate că din chiar cuvintele pronunțate în ședința de către procuror s'a dovedit că nevenirea martorilor era datorită administrației, amânarea la sesiunea Decembrie s'a făcut.

Pentru darea în întreprisă a hranei condamnaților sănătoși și bolnavi din penitenciarle Slănic, Telega și Mîslea, din județul Prahova, pe timp de un an, de la 1 Ianuarie 1888 până la 1 Ianuarie 1889, în ziua de 22 Octobrie se va ține licitație publică, atât în cancelaria direcțiunii generale (localul ministerului de interne), cât și la prefectura județului Prahova.

În caz când alimentele ce se vor da, atât pentru arestații sănătoși, cât și cei bolnavi, nu vor fi de bună calitate, directorul penitenciarului este în drept a le respinge și antreprenorul va fi dator a da altele în loc; iar la din contra directorul a le cumpăra de ori-unde și cu ori-ce preț în compul antreprenorului, și în asemenea caz de nu va fi mulțumit, poate apela la medic care va decide asupra reclamațiunii sale. Motivul respingerii însă a alimentelor se va trece într'un proces-verbal sub-scris de director, revêzut și de medic, păstrându-se din acele articole probe, sub sigiliul directorului penitenciarului și al antreprenorului, ca, la caz când s'ar constata că respingerea nu a fost întemeiată, să poată fi despăgubit de costul lor.

Ne fiind satisfăcătoare prețurile cari au rezultat la licitația ce s'a ținut la 21 Septembrie, iară pentru altele nepresintându-se doritorii, se va ține o nouă licitațiune la eforia spit. civile în ziua de 8 Octobrie, orele 10 de dimineață, pentru darea în exploatare a acestor păduri :

2.500 arbori molifți de pe muntele Clăbucetul-Busceni, județul Argeș.

Un zăvol din pădurea Ghînesci, județul Dâmbovița.

CRONICA ZILEI

Fiind că concursul ținut în ziua de 4 Septembrie pentru ocuparea burselor vacante la școalele forestiere din străinătate n'a avut nici un rezultat, din cauză că nici unul din aspiranții ce s'au prezentat n'a întrunit media cerută, în ziua de 24 Octobrie se va ține un nou concurs pentru

6.000 arbori fag din pădurea Măneciu-
rile, județul Prahova.

3.000 arbori fag și 750 brad din pădu-
rea Slonul, județul Prahova.

DECRETE

Consiliul general al județului Tecuci este au-
torizat să primească donațiunea făcută județului
de d-nul Ioan Gheorghide și Vasile Toader, pro-
prietarii moșiei Podu-Turcului și Dămăcușa, din
acel județ, și anume: locul de spital din târgșorul
Podu-Turcului, construit cu propriile d-lor mijloace,
și 6.000 lei oferiți de d-na Catinca Papadopol-
Calimak, sub condițiunile prevăzute prin actul de
donațiune.

D. doctor P. Hagiescu, medicul plășei Mangalia
din județul Constanța, este transferat în postul
vacant de medic al plășei Constanța, din acel
județ, cu reședința în orașul Constanța, și d. doc-
tor N. Dimitropol este numit în postul de medic
la plasa Mangalia, din județul Constanța, cu re-
ședința în urbea Mangalia, în locul d-lui doctor
P. Hagiescu, transferat.

D. doctor Scariat Gheorghiu este numit în postul
vacant de medic la plasa de-sus-Mijlocu, cu re-
ședința în târgul Neamțu.

Se deschide pe seama ministerului instrucțiunii
publice și cultelor un credit suplimentar de lei
1.080 cu care să poată plăti pe profesorul de limba
franceză de la școala normală de institutori din
București pe ultimele 9 luni ale acestui exercițiu.

Preotul Ioan Teodorescu, membru în consisto-
riul eparhiei, e numit în postul vacant de prolo-
reș la județul Buzău.

Se autorizează casa dotației oastei să primească
nuda proprietate a imobilului din București, calea
Victoriei Nr. 101, lăsat prin testamentul defunctului
Pantele Eliad, ca să treacă la casa de bine
faceri pentru invalizii din armata română, după
încheierea din viață și a soției sale, d-na Sița Eliad.

D. Alexandru Iconomu, actual director al pre-
fecturii județului Dolj, este numit în funcțiunea
de administrator al creditului agricol din județul
Dolj, în locul decedatului C. Olteanu, și d. Iosif
Zaharia este numit în aceeași calitate la creditul
agricol din jud. Vâlcea, în locul d-lui C. Christescu

D. Nicolae C. Brăiloiu s'a numit referendar classa
II la înalta curte de compturi, în locul decedatu-
lui G. Apostolescu.

DIN AFARA

Germanii și Rușii

Guvernul prusian a decretat inter-
zicerea învățămîntului limbii polone
în școlile ducatului Posen și ale
Prusiei occidentale. Va să zică Polonii
din Prusia trebuie să se germanizeze
cu ori-ce preț. O parte din presa
germană e foarte mulțumită cu a-
ceastă măsură. *Kölnische Zeitung* scrie
între altele: „Acest teritoriu e locuit
de Poloni, dar aparține Germaniei;
cei cari îl locuiesc trebuie să fie Ger-
mani și să considere limba germană
de a lor; a învăța două limbi într-o
școală e imposibil; deci câtă ca ele-
vii să învețe în ea limba oficială,
adică cea germană. Cei cari voesc
să știe limba lor natală o pot învăța
la ei acasă; dar nici acest învățămînt
privat nu trebuie să vatăme în-
vățămîntul limbii principale.”

Această logică nu lasă nimic de
dorit! ?

Presa catolică germană își permite
a nu fi de această părere. Ziarul „Ger-
mania“ se pronunță cu tărie contra
acestei măsuri de germanizare, pe care
o consideră nu numai injustă și ve-
xatorie, ci chiar menită a provoca o
reacție a elementelor polone din Prusia.
Clerul nu se va asocia la acest
act de tiranie. El va recunoaște drept
ce are poporația polonă de a în-
văța limba sa maternă. În bise-
rică e limba polonă; catechismul,
cărțile de rugăciuni, cântările și pre-
dicile se fac în limba polonă. Pre-
oții vor avea să vegheze, ca credin-
cioșii lor să învețe corect acest idiom
și, dacă școala nu 'și împlinește a-
ceastă misiune, preoții vor fi institu-
tutori, făcându-și această importantă
datorie.

Cum se vede, *Germania* declară
răsboiul pe față și dacă autoritățile
eclesiaștice primesc sfaturile foii ul-
tramontane, ne putem aștepta la noul
conflict religios în Polonia prusia-
nă, unde guvernul din Berlin pare
decis a urmări cu o extremă energie
opera de germanizare.

Ziarul *Nord*, de trece de organ al
guvernului din Petersburg, preve-
stește, că și în alte țări se vor lua
măsuri analoge contra limbii germane.
Cu alte cuvinte, se vor rusifica tot
mai activ provinciile baltice rusești
locuite de Prusieni.

DE PESTE MUNȚI

Criza școlii de fete din Sibiu

Sibiu, 22 Septembrie.

Criza, în care se află școala de fete din
Sibiu, atinge în cel mai dureros mod nu
numai pe numeroasele familii, care 'și-au
încredințat copilele direcțiunii acum demisio-
niste, ci pe toți cei ce au stăruit pentru
înființarea acestei școli ori se interesează
de dezvoltarea ei, adică pe întreaga parte
mare și bună din societatea română.

Și e fără îndoială foarte dureros senti-
mentul ce ne cuprinde, dacă vedem cum
chiar acum, când noul institut a început
să ia oare-care avânt, se pronunță și în
ceea-ce privește conducerea lui desbinarea,
care de atată timp face nesuferită viața în
mijlocul societății române din Sibiu.

Imi voi da cu toate aceste asilința de a
convince pe cei ce sunt accesibili pentru
aprecierea nepreocupată a faptelor, că
criza nu este atât de îngrijitoare, precum
ea le va fi părând mulțora, ba poate să
fie chiar un simptom de reacțiune sănă-
toasă.

Sunt multe susceptibilitățile, pe care tre-
buie să le menagem, multe faptele, pe care
trebuie să le trec cu vederea; sunt însă si-
gur, că oamenii cătu-și de puțin informați
vor înțelege de ce e vorba, când zic, că
școala noastră de fete are un defect de
naștere.

Idea înființării acestei școli a fost emisă
de cel mai cu autoritate dintre oamenii
noștri publici și în curând a primit-o în-
treaga societate română, fiindcă era în ade-
vărb trebuință de o asemenea școală și tre-
buința aceasta o și simțeau toți cei ce se
preocupă de mersul dezvoltării noastre na-
ționale. Școala de fete din Sibiu cu toate

acestea nu s'ar fi înființat, dacă din noro-
cire n'ar fi existat în Sibiu câteva familii
române, care doreau să-și crească copilele
românește, și astfel stăruiau cu tot dina-
dinsul pentru înființarea școlii. Oamenii
preocupați numai de interesele generale, a-
ceia, care ei însuși n'aveau copile, dar țineau
ca alții să-și poată crește copilele române-
ște, au profitat pe aceste interese
particulare și astfel dorința generală în cu-
rând s'a realizat.

Chiar dintru început însă școala s'a por-
nit în direcțiune, pe care mulți o soco-
teau greșită, ba chiar primejdioasă.

Acele câteva familii, care au făcut începutul
cu înființarea unei școli pentru copilele
lor, țineau fără îndoială cu tot dreptul, că
școala să fie potrivită cu exigențele lor.
Acea însă, care erau preocupați numai de
interesele generale, stăruiau ca școala să
fie potrivită cu exigențele Românilor în
generale.

Între acești din urmă am fost și sunt
și eu.

Înființată din inițiativa câtor-va familii
române mai instărite, școala „reuniunii
de femei, era oare-cum o școală „pentru
domnișoare. Foarte mulți din aceia însă,
care au contribuit pentru înființarea și sus-
ținerea acestei școli, voiau să aibă o școală
de fete, care n'au pretenția de a fi „Dom-
nișoare. Tot astfel nici noi, dr. d. Băr-
ciuanu, dr. I. Crișan și eu n'am dat timp
de mai multe oare pe zi lecțiunii la școala
aceasta, pentru-că se instruim niște „Dom-
nișoare, care pot să-și facă instrucțiunea
și într'un mod mai puțin ieftin. Direcți-
unea „Azilul Elena Doamna, în sfârșit, n'a
trimis la Sibiu o guvernantă pentru câteva
„Domnișoare, ci pe una dintre profesoa-
rele mai calificate ale „Asilului, fiindcă
vorba era de creșterea unei școli române
de fete.

Astfel nu putea să existe convenita înțe-
legere între corpul didactic și „reuniunea“,
care întreținea școala,

Pe când membrii corpului didactic ar fi
dorit, ca să propage prin școală un spirit
oare-cum mai democratic, „reuniunea, ține-
a taxele lunare să fie mai măricele,
pentru-că să nu se sporească prea tare e-
lele și să nu între prea multă „plebe,
în școală.

Pe când profesoara ținea, ca elevele să nu
se grupeze după starea și rangul părin-
ților, multe din copile veneau găsite ca
niște păpuși gentile la școală iar cele că-
teva fete de țeran, care îndrăzniseră să in-
tre în școala de „Domnișoare, erau în-
tregi, chiar persecutate de colegele lor, în-
cât în cele din urmă au părăsit toate școala
afară de una, care nu-și putea găsi păre-
che, când școala ieșea undeva.

Mi-e greu să spun aceste lucruri dar
trebuie să le spun, pentru-că noi toți, care
suntem ieșiți din popor și mai păstrăm
încă iubirea și venerațiunea către opincă,
și cătrînță, să punem umăr la umăr și să
stărim din inimile copiilor noștri asemenea
fumuri bolnăvicioase și urite.

Fumurile aceste au intrat, să înțelege
și în școala înființată de „asociațiune, ba,
ceea-ce e mai rău, chiar și în internatul
acestei școli: acesta e defectul de naștere
al institutului.

Nu e vorba de zidirea cea frumoasă, de
grădina aranjată cu gust și de întreaga în-
toccire internă a institutului. Toate aceste
lucruri frumoase, solide și alese după exi-
gențele moderne sunt chiar din punctul de
vedere educativ foarte binefăcătoare anume
pentru o școală de fete.

Înteleg spiritul — dragă Doamne — aris-
tocratic, care le șade atât de rău, unor
copile — la urma urmelor — foarte sărace
și ieșite din acea plebe, pe care atât de
încurcând s'au deprins a disprețui.

Pe când în societatea așa numită „bună,
mumele în, ca copilele lor să se deprinză

cu curățenia, cu cea mai desăvârșită sim-
plitate în ceea-ce privește îmbrămintea,
hrană și trebuințele zilnice în genere, aici
copilele sunt găsite adese-ori ca niște pă-
puși, se ceartă între ele asupra „toalete-
lor, persecută pe cele-ce nu sunt găsite
potrivit cu „rangul, institutului și se de-
prind cu niște exigențe cu totul exagerate
pentru ele. Pe când în România portul țe-
rănesc e admis în saloane, ba chiar de ri-
goare la curte, în acest institut de „Dom-
nișoare, cătrînța e pusă în interdicție. Pe
când în casele „bune, fetele se deprind a
se servi ele însele și a servi și pe alții,
aici copilele se simt înjosite, dacă nu sunt
servite după toată riguroarea. Astfel foarte
încurcând școala și-a făcut reputațiunea de
„pension de demoașele, care nu e pentru
nasul or-și-cui, nu numai foarte scump, ci
totodată și foarte pretențios, și sunt pe la
celelalte școli din Sibiu o mulțime de fete
române, cărora nu le dă mână să se avînte
până la școala românească.

Admit, că sunt multe familii române, că-
rora le dă mâna să-și crească copilele în-
tr'un asemenea ton aristocratic. Să și le
crească; n'avem să ne amestecăm în tre-
burile lor: fie-care își norocoște ori își ne-
norocoște copii așa cum se pricepe și cum
îi este educațiunea. De sigur însă, că ex-
prim sentimentul comun al Românilor, dacă
zic, că nu pentru asemenea familii s'a fă-
cut școala din Sibiu, ci pentru partea cea
mare a Românilor mai saraci și mulțumiți
cu mai puțin.

Noi Români n'avem încă și nici că tre-
buie să dorim a avea cocoane mari, femei
de expositură, care sperie lumea cu toa-
letele lor scumpe și elegante și sunt linse
și prelinsc cu miere dulce, când se ivesc
în societate, iar acasă la ele sunt poate
adese-ori nesuferite, se ceartă ziua toată
cu bărbatul și își bat servitoarele și copii,
dacă 'i vor fi avînd. Ne trebuie femei
destul de culte și de instruite, pentru ca
să conducă educațiunea copiilor noștri și
să reprezinte cu onoare casele noastre, dar
deprinsc eu gândul că vor avea să mun-
cească alături cu soții lor, să steargă
praful, să conducă bucătăria și spălaturile
și să cărpească zdrențele noastre și
ale copiilor noștri.

Și să fim convinși, că asemenea femei
ne va da școala de fete din Sibiu. E peste
putință ca un institut, care se află în
mijlocul acestui oraș de oameni rezonabili,
să poată bate câmpii. Chiar dacă noi din
noi nu ne-am veni în fire, trăim în mijlocul
societății germane, care a și început a-și
bate joc de fururile noastre. Sunt apoi și
între noi mulți oameni cu creștere germană,
care înțeleg, că e pe cât de ridicolă, pe
atât de primejdioasă clima, pe care se află
o parte a societății române din Sibiu.

Era și este o estuine de bună educațiune,
ca școala să fie ferită de înrîurirea acesteia
părți „aristocratice“ din societatea noastră,
pentru-că în cetul cu incul să iasă din in-
stitut fururile. Această izolare nu era cu
putință câtă vreme partea cea mare a ele-
velor erau externe și astfel scoase pentru
o mare parte din viața lor de sub înrîurirea
institutului. Acum însă, după-ce vre-o pa-
truzeci-și-cinci dintre eleve sunt internate,
spiritul școlii se face în institut și externele
vor trebui să se desprinză în cetul cu in-
cetul cu apucăturile internatului.

Nu poate încă nimeni să se pronunțe
dacă aceste apucături sunt ori nu bune;
de sigur însă, ca baronesa Elena Pop, ca
directoră și dr. D. Bărcianu, ca director
de studii, erau pentru partea cea mare a
părinților destulă garanție, că ele nu vor
fi rele. Numai însă câtă vreme aceste două
persoane au destulă autoritate ca să con-
ducă ele singură educațiunea și insuce-
țiunea copiilor și să ferească institutul de
ori-și ce amestec extern.

Și dacă am înțeles bine lucrurile, acesta

e și cuvîntul, pentru care chiar d-șoara
baronesă Elena Pop a primit direcțiunea
institutului: vorba era să se știe, că nu
toate damele din Sibiu au amestec la in-
stitut, ci una singură și cea mai cu au-
toritate din ele 'l conduce pe răspunderea ei
și după însărcinarea primită de la comitetul
„Asociațiunii“.

Admit, că pot să fie familii cu exigențe
mai mari, care nu se mulțumesc cu con-
ducerea acesteia și ast-fel ar voi să iea cel
puțin indirect și ele parte la conducere.
Nu este cu toate acestea mai puțin adevărat,
că nici baronesa Elena Pop, nici dr. D.
Bărcianu nu sunt persoane, cărora le este
iertat să primească o pozițiune subordona-
tă și să admită autoritatea ori protecțiunea
cuiva, câtă vreme ele singure poartă răs-
punderea față de părinți.

Îndată ce este cu puțință un amestec,
care din punctul de vedere educativ ar pu-
tea să fie stricăcios, numai un om ușuratic
ori servil mai poate să primească răspun-
derea pentru educațiunea și instrucțiunea
copiilor.

Eată de ce am zis, că criza este—poate

— un simptom de reacțiune sănătoasă.
Lupta între cele două curente a existat
totdeauna: cum ea s'a pronunțat în for-
mă mai acută, și atîrnă dela părinții cos-
pilelor, ca cei mai direct interesați, și de
la societatea română, ca ea să se rezolve
într'un fel ori într'altul, pentru că, în sfâr-
șit, pacea să fie pace.

E indiferent, cine anume are să stea în
fruntea institutului. De sigur încă, că e
foarte important pentru educațiunea copi-
lor și pentru prosperarea institutului, că
pozițiunea aceasta să fie ocupată de perso-
ane cu valoare și cu autoritate. Nici o
femeie de oare-care valoare însă nu va
primi pozițiunea de direcțiură la acest in-
stitut, și nici un profesor de oare-care valoare
nu se va însărcina cu direcțiunea studiilor,
dacă, fie chiar și numai prin mijlocirea co-
mitetului „Asociațiunii“, lumea toată poată
să aibă amestec la conducerea școlii. Dacă
voim persoane de valoare trebuie să le cre-
m o pozițiune onorabilă, să le dăm
toată încrederea și să le lăsăm să lucreze
scutite de ori-și-ce supărări.

Eu înțeleg peocupările celor câte-va fa-
milii care în ca copilele lor să primească
o educațiune oare-cum mai „aristocratică“,
admit chiar legitimitatea acestor preocu-
pări, căci știu, că mari sunt meritele lor
pentru înființarea școlii; din întemplant
însă partea cea de desăvârșire mare a fa-
miliilor române nici prin avere, nici prin
poziție socială, nu pot să fie pusă în ace-
lași rang, ear institutul din Sibiu trebuie
să fie condus — nu potrivit cu exigențele
catorva familii mai „ilustre“, ci după-cum
sunt actualele noastre stări sociale.

Și pe cât cunosc eu societatea noastră,
sunt în ea foarte puține familiile, cărora li
să și cuvine să aibă exigențe mai mari ca
cele normale. Suntem cu toții o singură
clasă socială, toți de o potrivă oameni,
care s'au ridicat prin munca lor onestă și
n'au să se simță genați unii de alții.

Ioan Slavici.

PARTEA LITERARA

O PAGINA DIN ISTORIA MEDIEVALA

EXCURSIUNE ISTORICO-LINGUISTICA

(Urmare și fine)

II. Aplicațiune topică sub forma colecți-
vală *Jidova*, adică „locul Jidovilor sau U-
riașilor.“

1. Localitatea *Jidova* sau *Uriașa* de lângă
Câmpulung, despre care răspunsurile ne
dau următoarele amănunte:

În comuna Poenari, plasa Argeșel, jude-
țul Mușcel:

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 25 Septembrie 1887 —

EDGARD MONTEIL

STUDII OMENESCI

BABYLONIA

— (Urmare) —

XV.

In stradă.

Junon voia cu atât mai mult să meargă
la Heidelberg cu cât prevedea că nici lui,
nici Tatianei n'o să 'i placă acolo multă
vreme, și că vor fi siliți să călătorească
mai departe. Și Junon credea că după emo-
țiunile puternice ale ruletei, după obișnu-
ința ce Tatiana dobândise să vază în față
pe crupier, numai călătoria o putea distra
și 'i putea schimba cursul ideilor.

Era evident că preocupările jocului ur-
măreau pe Tatiana și că făceau pagubă
amozului. Creerul Rusoacei se îmbăxise de
aerul respirat în jurul postavului verde, și
când Junon pleca de lângă ea un minut
ca să cumpere o țigară, ori să facă vr'o
preumblare, era sigur c'o găsește la întoarcere
cu o hârtie și un creion în mână,
țifrând probabilitățile norocului și fumând
țigări.

N'ai mai sfârșit, — 'i zicea el cu un
accent de imputare.

Vezi că tu nu crezi că e un mijloc

d'a juca la sigur. Sunt lucruri care se simt
în cap, în degite, și eu simț că voiți reuși
să câștigi.

— Jucătoare pasionată! exclama Junon;
trebuie să uiți ruleta; dă-te cu totul la
dragoste.

— Da, răspundea ea, aruncându-și bra-
țele pe după gâtul lui Junon,—dar cât va
ține amorul nostru dacă nu voiți putea
câștiga aur?

— Să călătorim. Uite, vrei să coborâm
Rinul pe un țarm, și să 'i urcăm pe cel-
lalt? E foarte frumos Rinul de la Bingen
până la Șapte-Munți!

— Vread.

Și porniră să facă în fie-care zi o pre-
umblare, un petec de călătorie.

Junon se oprea în oteleurile cele mai bune
și mai bine situate, stați care o zi în locu-
rile cele mai vesele, prin pozițiunile mai
frumoase, și fostul căpitan își da toate si-
lințele ca să distreze pe Tatiana. Nu reu-
șea, — și cu toate că ea însăși făcea tot
putinciosul ca să nu fie dusă pe gânduri,
ca să suriză lui Junon, preocupățiunea jo-
cului n'o părăsea nici un minut.

Jocul, numai jocul! Și când Junon își
înmulțea probele amorului său, se revolta
când numai vedea producându-se și la densa
acea răvârsare de pasiune, cum se întâmpla
când venea de la joc, nervoasă, tremurând.

Fără voia ei ideea jocului urmărea pe
Tatiana chiar în amor și micșora puțin din
senzațiunile lui; — dacă corpul era dat cu
totul, capul nu era,—și trebuie să fie tot-
d'una și capul.

Junon spera încă reințoararea acelor
aventuri pasionate, le aștepta, încerca și

animeze, s'o ațale, făcînd-o să bea cafea
de mai multe ori pe zi, dându-și șampanie
la masă de la început până la sfârșit. Dar
cafeaua făcea pe Tatiana mai nerăbdătoare
d'a juca, și șampania nu 'i făcea nici un
efect, afară dacă nu bea până să îmbăta,
și atunci adormea adâne, ca și cum cor-
pul, nefiind supus acțiunii cerebrale, cădea
sfârșit cu totul.

Junon își îndoia răbdarea, dar simțea în
inima lui o disperare ce se mărea necon-
tenit. Gâtul 'i se usca de o sete necon-
tenită, și 'i se întempla, când simțea sub de-
getele sale epiderma Tatianei, s'o sguoie
până 'i intra unghiile în carne și să 'i strige:

— Deșteaptă-te odată! Mai tremură ca
odinioară!

Și ar fi trimis chiar el pe Tatiana să
joace, numai ca să-și procure una din acele
reacțiuni puternice pe care le cunoscuse
altă-dată.

Căuta să se obosească mergînd pe lângă
trăsurile și caile ce purta pe Tatiana; in-
tra în otele rupt de neodihnă, dar mult mai
doritor de iubire, de aceea iubire pe care
nu o mai putea avea într'un mod neîntre-
rupt, și pe care totuși o dorea mai mult
ca oricînd.

Creerul lui era prins de amorul Tatianei,
după cum al Tatianei era prins de joc;
numai la densul se gîndea, și 'i se părea
că inebunește; se producea la densul miș-
cării curioase, le mai simțise oarecînd,
dar care acum se înmulțeau; 'i se părea
că creierul 'i se sbăteau sub feasta capului,
său că partea dinapoi a capului se golea
și se forma acolo un deposit de apă. La
aceste senzațiuni poate imaginare, se adăoga

alte mai ușor de constatat, — cum de
exemplu pierderea memoriei, ori înlocuirea
unui cuvînt printr'altul; în același timp 'i
se desvolta facultatea d'a termina, cu o
mare siguranță de memorie, bucățile de la
care auzea numai primele cuvinte, bucăți
pe care nu le-ar fi putut găsi adesea decât
după ore întregi de căutare și după o pu-
ternică încercare de aducere aminte. Une-
ori cugeta, și vedea cum într'un minut tot
ce gîndise se surpa ca un castel de cărți.

Și cu cât se simțea mai mult în această
stare, cu atât dorea mai mult amorul.
Totuși, vara trecu liniștită, pe malurile
Rinului, în Taunus și în Westerwald; dar
când căzură primele foi de toamnă, nici
unul nici altul nu mai putu găsi un minut
de odihnă, unul din cauza jocului, altul
din cauza amorului.

Tatiana vorbi cea d'antîeu:

— Împrumută-mi o sumă, ca să încerc
norocul, 'i zise ea, — încă odată, cea din
urmă oară.

— Bine, 'i răspundea Junon, — să ne în-
toarcem la Hamburg.

Tatiana se aruncă asupra lui cu atîta
căldură, încât Junon se întrebă:

— Oare o fi jucat numai o comedie, ca
să mă facă a 'i da parale?

Dar nu, Tatiana nu jucase comedia, —
era o preocupare neîntrepută, o stăpînire,
o suferință adevărată care încetă d'odată
și o lăsa liberă cu totul pentru amor.

Și se întoarseră la Hamburg, și intro-
duse și pe Junon în salonul de joc.

Ah! emoțiunile date de joc acum erau
cu totul violente, mai violente decât în
trecut; nu le mai rămănea speranță decât

în ceea ce riscau pe masă; nu puneau ni-
mai averea pe postavul verde, — ci viața
lor pe care o încredințau întemplantului. Ta-
tiana nu mai avea acel sentiment de li-
niște pe care 'i 'l da această cugetare: —
dacă pierz acești bani, mai am alții.

Nu, — odată banii lui Junon pierduți,
trebuia să se ducă să mănânce pâinea cel-
furase Stanislas Skarga; dar nu voia să
ceară acea pâine amară, căci știa prea
bine cum acest Polonez înjosit, țărănu
densa când era în lipsă, avea să 'i facă
viața amară, acum când era să fie stăpîn!
Oh! nu, nu se putea duce să ceară de po-
mană; — o palmuise, o umilise mai mult decât
oricare altul. Nu, — nu 'i va cere de pomană...

Juca acum viața sa, viața lui Junon, —
știa prea bine; inima 'i se bătea cu pu-
tere, — corpul 'i tremura necontenit. Și,
când se întorcea la otele, erau îngrozitoare
contorsiunile nervoase în care se chinuiau.
Junon avea un fel de alucinațiuni, gen-
nunchii 'i se îndoiau, și cu toate astea bi-
necuvîntul jocul care 'i reda pe Tatiana lui.

Această stare ținu două luni, cu risete
stridente când norocul le era favorabil, cu
lacrimi când pierdăte.

Două luni zăbovi averea ca să se schimbe
dintr'o mână într'alta. Banca înghiți a-
proape trei sute de mil de franci.

Intr'o dimineață Junon avea numai cinci
mii de franci.

— Iată, zise el Tatianei, dându- 'o mie de
fr.—joacă 'i astă-seară, și mâine vom pleca.

El însuși, el, onorea personificată, ar fi
voit să încerce norocul jocului!

A eşit de sub tipar în editura Tipografiei Curții Regale, F. Göbl fiu, Pasagiul Român.

CONDUCTOR LA GRAMATIKA ROMANA... ELEMENTE DE GRAMATIKA ROMANA... MANUAL... PARTEA I... de VASILE MĂNDREANU, profesor de limba și literatura română la școala normală de institutori din București.

„ANKER“ SOCIETATE LE ASIGUR. ASUPRA VIETEȘI ȘI RENTEI IN VIENA... Concesionată pentru România prin decretul din 1 Ianuarie 1870... În luna August 1887 s'au efectuat 679 polițe pentru fr. 3,647,722.50 iar de la 1 Ianuarie 1887 în total 5577 polițe pentru fr. 32,573,682.50.

INSTITUTUL MEDICAL

București, — Strada Vestei, 6.

Secția Medicală

Secția Hygienică

- 1. Hydrotherapia, 2. Electrizare, 3. Orthopedie, 4. Gimnastică medicală, 5. Inhalatii, 6. Masajul sistematic, 7. Serviciul la domiciliu, 8. Consultații medicale.

BAI DE ABUR ȘI DE PUTINA

NOTA 1 Băile de abur sunt deschise în toate zilele de la 7 ore dimineața până la 7 seara. 2. Pentru dame însă, băile de abur odăi pe săptămână Vineri de la 7 ore dimineața până la 1 p. m.

Compania gazului aeriform din București

Avem onoare a aduce la cunoștința Onor. Public că posedăm Catran de calitate bună, care amestecat cu iepin sau praf de Cok convine foarte bine pentru a proteja fundațiile construcțiilor contra umidității.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE) ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIVĂ CEĂ MĂI BUNĂ DIN TÔTE LICORILE

Camera de Comerț din Paris ȘCOALA ÎNALTELOR STUDII COMERCIALE 108, Boulevard Malesherbes, Paris.

FLÔREA BUCHETULUI de NUNTĂ Infrumusețează fața.

lordache N. Ionescu (restaurant) Strada Covacl, No. 3.

De arendat

Moșia Odoabeasca din județul Teleorman, calea ferată o traversează. — Doritorii să se adreseze în București, la d. I. Culoglu, Strada Pitaru-Moșu, Nr. 2.

DE ARENDAT

Moșia Trestenicul Tomulești, districtul Vlașca, plasa Marginea. — A se adresa la de colonel Urseanu, la Galați.

SAPON IXORA Cunoscut pretutindeni superior la toate celelalte săpunuri. ED. PINAUD 37, Bd de Strasbourg, PARIS

OCAZIUNE ?

Se aduce la cunoștința generală că la magazia mea din strada POPA-SOARE Nr. 19 se află de vânzare: LEMNE DE FOC, cu vagonul, cu stânenul și cu kilogramul, cu prețuri foarte convenabile.

Pentru instrucție și educație

Se recomandă cele mai escelente educatoare, franceze, engleze, bone, grădinișoare pentru copii, intendenți de curți, profesori de muzică și de limbi pentru institute. A se adresa la vechiul și renumitul institut de guvernământ din Viena al d-nel Antonie Graf, instituțioara examinată, Viena, I. Wollzeile, 3.

CASELE din Strada ROSETTI, No. 18, suburbia Stăicu (Crucea de Piatră), sunt de vânzare din cauză de strămutare la țară. — Prețul modest.

DE VÂNZARE 2 MASINI DE TIPOGRAFIE Doritorii de a le cumpăra sunt rugați a se adresa la Tipografia Curții Regale, F. Göbl fiu, Pasagiul Român Nr. 12, București.

MARELE MAGAZIN LA „CAVALERUL DE MODE“ Previne pe Onorab. Public și distinsa sa clientelă că pentru sezonul de Vară a primit deja din propria sa fabricație un colosal asortiment de Haine Bărbătești: Pardesiuri și Costume, Veston de voyag, Mantile cu Dragon și Costume de Docs Englezesc, Mare colecțiune de Pantaloni 'Nouveauté', Sacouri cu Veste de Cașemir alb, Mătase, Alpaga, etc. Veste Broșate de Docs și Mătase, Redingote, Jaquette cu Veste de Camgart, Adrien, etc. etc. CAVALERUL DE MODE 2, Strada Sclari, (Colțul Covacl), 2.

INDUSTRIA ROMANA COGNAC DE VIN DIN FABRICA PATESTI (FOCSIANI) SE AFLA DE VÂNZARE LA N. I. VASILIU București, 60, Str. Plevnei 60, București.

MARELE DEPOSIT DE TAPETE ȘI PERVAZURI H. Hönich SE VA MUTA DELA Sf. DUMITRU ANUL CURENT ÎN PALATUL BAILOR EFORIEI (Bulevardul Elisaveta-Doamna).

HOTEL FIESKI —BUCUREȘCI— SITUAT ÎN CENTRUL ORAȘULUI Nr. 7, STRADA ȘELARI Nr. 7. Se găsesc apartamente pentru familii cu anul și cu luna cu prețuri foarte moderate. Camere de la fr. 1—5 pe zi. La etajul al III-lea odăi frumoase cu fr. 25 pe lună. Salon de dans pentru baluri, nunți și adunări.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE IN ROMANIA valabil dela 19 Iunie 1887 1 Iulie. Table with columns for routes (e.g., București-Focșani-Roman, Roman-Focșani-București) and train schedules (Denumirea trenurilor, Acc. Pers. mixt, etc.).